

PROLOOG

*Neem de betekenissen van de woorden
voor kennisgeving aan, of zelfs voor lief,
de dichter moet ze beter weten, ze genezen
van misverstand. De woorden mens en god
bijvoorbeeld, die hij vindt in de taal,
moet hij opnieuw identificeren
- zo daalde Orpheus af in mortuaria
en identificeerde zijn vermiste.
Hij mag hun gevoelswaarden verwisselen,
hun betekenissen omkeren
als kluiten aarde, hun bijna gewichtloze
inhouden zolang omspitten, begieten, bemesten,
dat nieuwe verwijzingen ontkiemen.*

*Dichter, hoe nu voortaan
de overal voorhanden zinsnede
'god bestaat' te verstaan?
Wie verstaat, kan zich er in bewegen.*

*Bestaat god in mensen? Maakt hij noodlot tot zegen?
Bestaat hij bij wijze van spreken: god is liefde?
Is hij een gedicht: 'god is mijn licht'?
En wat betekent:
'Waarom hebt gij mij verlaten?'
Als hij niet met je is op het schavot,
wie is hij dan?*

'O god, er is geen god.'

1982

Zondag

Op ronde wielen
door zonovergoten velden
gleed ik
naar de afgesproken plaats
waar ik de woorden
zou geven.

Vrolijk keerden
de gekomenen huiswaarts.

Op vierkante wielen
schokte ik
terug naar de spelonk
waar ik de woorden
ontvang.

Melodie

Ik moduleer die ene melodie
die al van eeuwigheid
in me tekeer gaat tussen strot en schede

alsof ik ooit een Russisch staatsorkest
verslonden heb een Himalaja
leeggedronken.

Ik zal u schreeuwen orgelen
mijn kleppen wijd
horten stoten fluisteren
ik sla u brandend uit

totdat het rund verstomt en knielt
de hemel opensplijt.